

Umple-ți coșul înainte de a veni la adunare

Umple-ți coșul înainte de a veni la adunare

— fragment de scrisoare—

„Dacă cineva este flămând, să mănânce acasă” (1 Corinteni 11.34).

Înțeleg bine că momentele de liniște, uneori lungi, în strângerile noastre fie pentru rugăciune, fie de cult, ți se par penibile; dar cred că dacă le-ai folosi cum trebuie, ai avea o experiență foarte folositoare și fericită.

Observ cu plăcere că nu arunci blamul asupra altora în privința aceasta, ci recunoști că aceste intervale de pauză se umplu cu o mulțime de gânduri care te sustrag de la obiectul strângerii fraților: observi că o persoană sau alta lipsește, te întrebi din ce cauză: boală? accident? Sau poate mișcările unui copil îți atrag atenția și ai vrea ca mama lângă care este așezat să se ocupe de el. Sau poate auzi cum plouă și dorești ca aceasta să înceteze înainte de a se termina adunarea.

Apoi încerci să alungi aceste gânduri fără valoare, dar îndată altele le iau locul și te întristezi, dându-ți seama că această stare de spirit nu se potrivește în prezența de făcut? Recunoști că este ceva care nu merge în „mașina ta de gândire” care te antrenează pe tine în loc ca tu să o controlezi. De fapt, mecanicul este cel care reglează mersul motorului și nu motorul pe cel al mecanicului.

Destoinicia gândirii este deseori o cauză de căderi. Dumnezeu cere de la noi toată gândirea noastră, toată inima și tot sufletul nostru. Dar, vai! cât de adesea ne lăsăm duși de orice vânt care suflă!

Deci constatăți că activitatea creierului tău te face să gândești la ceea ce n-ar trebui să gândești și nu la obiectul de care trebuie să te ocupi.

Uneori, pentru a remedia această stare de lucruri, se folosesc momentele de liniște la citirea din Biblia personală sau din cartea de cântări: lucru bun în el însuși, fără îndoială, dar care nu își are locul aici, pentru că slăbiciunea aceasta vine dintr-o absență de subiecte (sau teme) sfinte în gândirea ta.

Ai neglijat să citești acasă. Ești într-o stare de foamete spirituală. Momentul de cult nu este momentul de a te hrăni. Scriptura spune: „Dacă cineva este flămând, să mănânce acasă” (1 Corinteni 11.34). Ar fi trebuit să-ți faci dinainte provizii din aceste teme sfinte ale Scripturii.

Când israelitul urca să-L adore pe Domnul, i se cerea în mod deosebit să-și pună ofranda, cele dintâi roade din toate poamele, într-un coș, pentru a fi aduse înaintea Domnului. Nu trebuia să vină cu mâinile goale înaintea Lui. Dacă ar fi încercat să-și umple coșul în piața din fața Casei lui Dumnezeu, însemna că ar fi neglijat învățăturile date de Moise. Gândește-te la aceasta!

Trebuie să-ți umpli coșul cu cuvintele lui Dumnezeu înainte de a veni la Adunare! Vei fi astfel pregătit pentru momentele de liniște care te tulbură acum.

Poți să-ți aduci întotdeauna aminte ce ne învață Duhul Sfânt despre viața, suferințele și moartea Domnului Isus; atunci n-ar mai fi loc în inima ta pentru gânduri cu privire la prieteni sau la experiențele lor. Satan și slujitorii lui umplu repede o casă dacă aceasta este goală. Ține-i depărtați, păstrându-ți memoria ocupată cu aceste gânduri frumoase pe care Dumnezeu ni le-a dat ca să ne umplem duhul cu ceea ce Îi este plăcut, cu ceea ce poate El accepta.

Ai luat vreodată seama la rugăciunea pe care a făcut-o Iona când se găsea în pântecul peștelui? Cuvintele din Iona 2, profetul le-a pronunțat în inima lui în timpul lung de trei zile și trei nopți, fără a se putea referi la vreun manuscris pe care oameni sfinți să-l fi scris mai dinainte. Dar el s-a străduit să-și împodobească memoria cu cuvintele Scripturii. Poți să verifici și vei vedea că aceste cuvinte din Iona 2 se găsesc în Psalmi. Iona și le amintește, vorbește înăuntrul său și nimeni afară de Dumnezeu Însuși nu-l aude. Desigur, niciodată nu te-ai putea aștepta să te găsești în pântecul unui pește, dar memoria lui a fost pregătită.

la acest exemplu de a ști pe de rost, citește și recitește; vei avea astfel în inimă o rezervă din care vei putea scoate pentru tine în momentele de liniște care se produc.

Când mergi la strângerile cu alții, pentru a-ți putea aminti de Domnul în moartea Sa, poți să-ți umpli coșul cu multe versete care vorbesc despre aceasta, ca și despre suferințele Sale; majoritatea îți sunt familiare, dar totdeauna sunt noi.

Gândește-te la Avraam oferindu-l pe Isaac, la jertfele levitice cu explicația lor în Evrei și Petru, la Psalmul 22, la Isaia 53, la evangheliile și la multe altele încă. Caută-le, dar nu în timpul strângerilor cu frații.

Nu este deci nici un motiv pentru care o parte din timpul Adunării (chiar și scurtă) să fie pierdută sau prost folosită pentru faptul că este o pauză. Nu ar trebui oare ca fiecare minut în prezența Domnului să fie folosit în laudă cu bucurie și în solemnă amintire? Un moment de liniște trebuie oare să te facă să pierzi conștiința prezenței Sale?

Ucenicilor Săi adormiți în Ghetsimani, Domnul Isus le spu-ne: „Pentru ce dormiți?” (Luca 22.46). „Așa, n-ați fost în stare un singur ceas să vegheați cu Mine?” (Matei 26.40).

Domnul așteaptă de la noi toată inima noastră, toată gândirea noastră, și aceasta în tot timpul. Nu permite duhului tău să rămână fără ocupație: amintește-ți cuvintele Scripturii! Adu-ți aminte că în momentele de cult, Dumnezeu privește mai mult la ceea ce este în inimă decât la ceea ce este pe limbă. El osândește pe cei ce se apropie de El cu buzele, în timp ce inima le este departe (Marcu 7.6, 7; Isaia 29.13)

În timpul liniștei, Dumnezeu privește la inima ta. Să nu o vadă goală, ci umplută cu Cuvântul Său, pentru ca meditația inimii tale să fie acceptată în ochii Lui și astfel totdeauna El să fie de partea ta.

Aceasta este dorința fierbinte a iubitului tău frate,

B.M.

„Voi medita la rânduielile Tale și voi lua seama la cărările Tale" (Psalmul 119.15)

clickbible.org